

[H. C. Tøft.]

for noget, vi ikke kan gå med til, har vi selv stillet ændringsforslag, som er i overensstemmelse med aftalerne i sidste års økonomisk-politiske forlig og med de ændringer, udvalget som helhed er enedes om.

Jeg havde egentlig fået den opfattelse af den højtærede statsminister, at denne tilstræbte løsninger på bred basis her i tinget. Jeg kan ikke sige, at den gang, dette lovforslag har fået igennem folketinget, ligefrem opfordrer hertil. Vi har vist villighed til forhandling, og indenrigsministerens oprindelige lovforslag var da også udformet på en sådan måde, at udvalget kunne gå ind for det i overensstemmelse med det, vi blev enige om og tiltrådte ved forliget sidste år. Nu er det ændret, og når man derpå blot arrogant afviser vore synspunkter, gør man noget, som jeg i hvert fald vil have i mine tanker i den kommende tid.

Jeg ønsker derfor endnu en gang at opfordre den højtærede indenrigsminister til ikke at gennemføre de vidtgående ændringer, som den højtærede indenrigsminister har stillet forslag om nu. Lad os få dem nøjere belyst først, og lad os i stedet for vedtage de af os stillede ændringsforslag, som jo dækker det, regering og opposition var blevet enige om.

Kirkegaard: Som det fremgår af den afgivne betænkning, er der i udvalget enighed om slet ikke så få af de problemer, lovforslaget vedrører. Men om sognekommunernes ret til selv — altså uden at samarbejde med amterne — at fastsætte kommunernes grundskyldpromille, sådan som det blev foreslået under diskussionen ved første behandling af det ærede medlem hr. Ove Hansen, der fik støtte af mig, er der altså ikke opnået enighed.

I modsætning til de ærede medlemmer hr. Thisted Knudsen og hr. H. C. Tøft har mit parti ingen betænkeligheder ved at gennemføre ændringen, og da slet ikke når der er fastsat begrænsninger, der hin-

drer store og pludselige forskydninger. I så henseende har udvalgets flertal fulgt de synspunkter, som De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark har givet udtryk for i en skrivelse af 1. februar 1963 til udvalget, en skrivelse, der i øvrigt er optrykt som bilag til betænkningen. De sognekommuner, som lovforslaget angår, er nu en gang af højst forskellig struktur, og til dette må der tages hensyn, når skattegrundlaget fastsættes. Det forekommer mig da ganske indlysende, at ingen anden offentlig myndighed kan kende et sogn eller en kommune så godt, som sognerådet kan og gør det. Sognerådene kender alle forhold i en kommune vedrørende skatteevne, formueforhold o. s. v. langt bedre end amtsrådet, og det forekommer mig derfor naturligt, at vi udvider det kommunale selvstyre på dette område.

Derfor kan jeg på mit partis vegne anbefale, at de af ministeren stillede ændringsforslag vedtages.

Herluf Rasmussen: Lovforslaget er under udvalgsarbejdet mellem første og anden behandling ifølge sagens natur — idet lovforslaget, som vi tidligere har anført, og som det også er blevet nævnt her, er et produkt af forligspartiernes overenskomst — ikke undergået væsentlige ændringer henimod at undgå, at den større jordbesidder får den største gevinst, medens den mindre jordbesidder, husmanden og parcelhusejeren, ganske vist får en gevinst over ejendomsbeskatningen, men til gengæld får en forhøjelse af indkomstbeskatningen, som, så vidt jeg kan se, vil overstige gevinsten på selve grundskatterne.

Hvad angår de af den højtærede indenrigsminister stillede ændringsforslag, fremgår det af betænkningen, at jeg har kunnet gå med til dem. Det er ikke uden en vis betænkelighed; men ændringsforslagene indeholder visse forbedringer — dog langt fra tilfredsstillende nok til, at vi til sin tid kan stemme for lovforslaget — og derfor ville jeg finde det uheldigt, hvis disse æn-